

Military Review

Háborús hadtáp és az USA tartalék erők: gyenge láncszem

Irta: Davis, R. Thomas őrnagy

(Fordítás a Military Review c. folyóirat 1979. 12. számából)

Jelenleg az USA Tartalék Erőknél a hadtestek támogató parancsnoksága ellátó központjánál, mind az ellátásnál, mind a javításnál kézi, hagyományos módszereket alkalmaznak. Ez a módszer békében, amikor kevés egység van, kielégítő. Háborúban azonban ez a módszer a hatékony ellátáshoz nem kielégítő. Idő sem lesz elég a tartalékosok kiképzésére egy olyan automatizált rendszer működtetésére, mint amilyent most a reguláris hadsereg használ.

A Tartalék Erők Ellátó Központjához (MMC) tartozó egységek az anyagok elosztásánál és igénylésénél is kézi módszert használnak. Az alárendeltek is ilyen módszerre oktatják, a gépire nem. Békében ez jelentős feladat, de fontos az is, hogy felkészüljenek a háborús gépi adatfeldolgozásra. Az utóbbi oktatására a tantermi foglalkozások és az évi hadtápgyakorlatok a legalkalmasabbak. Jelenleg azonban az összvonásokon a kézi módszert alkalmazzák. Nem hiszem, hogy a tartalékosokat ily módon fel tudják készíteni a háborús feladatra. A Tartalék Erők partnere a Reguláris Hadsereg az ellátásnál gépi adatfeldolgozást használ. Ebben a rendszerben számítógép által olvasható lyukkártyákat használnak. Ez a rendszer jelentést ad az igénylőknek az anyagi helyzetről.

A Tartalék Erők 1. hadtestjének támogató parancsnoksága egy részleges gépi adatfeldolgozó rendszert fejlesztett ki, amely csak a javító egységekre terjed ki.

Ez a rendszer a technikai helyzetjelentésen alapszik. Ennek kettős rendeltetése van, egyrészt tájékoztatja a technikai tisztet az egység technikájának üzemképességi helyzetéről, másrészt másolati példánya, „inpur” okmányként szolgál a gépi adatfeldolgozó rendszerben.

Amikor a Tartalék Erők Ellátó Központját aktivizálják, akkor ugyanabban a hadtáprendszerben működik, amelyben a Reguláris Hadsereg Ellátó Központja. Nem célszerű tehát a tartalékosok kiképzése kézi adatfeldolgozásra, amikor a szárazföldi csapatok hadtápegységeinek több mint a fele a Tartalék Erőkhöz tartozik.

Nem hiszem, hogy ily módon hatékonyan ki lehet képezni a tartalékosokat háborús feladataik ellátására.

A Tartalék Erők partnere a Reguláris Hadsereg ellátásnál, javításnál is gépi adatfeldolgozást használ. Ellátásnál az ellátóközpont a SAILS-rendszert hasz-

nálja. E rendszerben számítógép által olvasható lyukkártyák vannak, amelyek segítségével az igénylés történik az előljárótól. A rendszer kérésre helyzetjelentést is ad az igénylőknek.

A Tartalék Erőknek 1. hadtest támogató parancsnokságánál kifejlesztették a CAMMS-rendszert, amely azonban csak a javításra vonatkozik. A rendszer alapja a technikai helyzetjelentés, amelynek kettős rendeltetése van: először a műszaki készenlétről adatokat ad a technikai helyettesnek, másodsor egy másolati példánya a számítógép „inpur” okmányaként szolgál.

Aktivizálás után a tartalék erők ellátó Központja ugyan olyan hadtáprendszerben fog dolgozni, mint a reguláris hadsereg ellátó központja. Ebből következik, hogy nincs gyakorlati értelme a tartalékosok hagyományos módszerrel való kiképzésének.

A tartalékosok kiképzésénél egyre nagyobb teret kap a gyakorló beosztással való kiképzés. Ez jó, mert a tartalékosok olyan területen kapnak kiképzést, ahol majd behívásuk után dolgozni fognak.

Szerencsétlen dolog, hogy ezek a tartalékosok nem lesznek hatékonyak a gépi adatfeldolgozásban, ezért a tartalékosokat erre is ki kell képezni.

A gépi adatfeldolgozás bevezetése a tartalék erőknél jelentősen növelné az ellátó központ lehetőségeit, rugalmasságát. A tartalék erőknél jelentősen növelték az utóbbi időben a jelentési kötelezettséget. Így az információs adatok száma jelentősen nőtt, amelyek feldolgozása több személyi állománnyal vagy számítógéppel lehetséges.

Először a technikai biztosítást tervezik számítógépes adatfeldolgozással megoldani. Ez az egységeknél csökkenti az adminisztrációt, a vezetés lehetőségeit pedig növeli. A vezetés adatokat kap a számítógéptől a technika állapotáról, a munkaerőigényről, és a pótalkatrész szükségleteiről. A rendszerben visszamenőleg is kaphatók adatok, amely a hagyományos módszernél nem volt lehetséges.

Későbbiekben bevezetik az anyagellátás gépi adatfeldolgozását is, amely jelentős időmegtakarítással jár. Ezt az időt az ellátás minőségének javítására lehet majd fordítani.